

Novembrikuu tähtsamaks ürituseks oli isadepäeva tähistamine koolis ja lasteaias. Lapsed kirjutasid luuletusi ja joonistasid pilte oma isast. Oravake avaldab neist mõned.

Minu isa

Minu isa on väga hea,
tema sõna ma kuulama pean.
Pikk ja tugev on mu isa,
tema kunagi ei kisa.
Kalal käia meeldib talle,
kala süüa jälle mulle.
Mis ma oskan lisada –
igav oleks isata.

Viktoria Rebane, 4. klass

Minu isa

Minu isa on nii tore,
üldse paha ta ei ole.
Ta on väga lahe kuju,
alati tal hea on tuju.
Õhtul teed joob ta
ja siis läheb magama.
Mul on väga tore isa,
ja ta on ka väga visa.

Kristjan Saavan, 4. klass

Minu isa

Ei mäleta ma isa enam,
ta puhkab ammu kalmistul.
Ma olin päris pisike,
kui suri minu isake.
Vaid juttudes, mis räägib ema
ja pildiraamis fotodelt
veel naeratab mu isa mulle.
Ma hoian tema mälestust.

Sigrid Orasmäe, 6. klass

Isa

Mul on isa väga visa,
asjata ei tõsta kisa.
Hommikul mind saadab kooli,
ei ta halvast ilmast hooli.
Traktoriga põllul sõidab,
minu silmis austust võidab.
Isa on meil pere uhkus,
koos veedame me perepuhkust.

Siim Voitk, 6. klass

Minu unenägu

Ühel õhtul olin kaua üleval ja vaatasin televiisorist filmi. Kui ma magama jäin, käis film veel edasi. Äkki olin ma lennukis ja lendasin mägede vahel. Seejärel maandusin ühe vana lossi õuele. Nägin seal ühte tüdrukut, kes vajas abi. Ma aitasin teda ja päästsin ta.

Kui üles ärkasin, oli tunne, et lendan veel edasi.

Lauri Luha, 3. klass

* * *

Ükskord nägin ma und ja tahan nüüd sellest ka teile rääkida.

Ma olin oma sõbrannaga mingis kummalises majas. Seal oli hästi palju halbu inimesi. Me saime neist kõigist jagu. Jooksime majast välja. Kaks valvurit jooksid meie poole. Minu sõbranna põgenes tagasi majja, kuid mina jäin seisma ühe kivi peale. See kivi, millel ma seisin, oli väga libe. Sain kivi pealt maha ja hakkasin ka põgenema. Hõikasin veel oma sõbrannale, et röövlid tulevad. Siis jooksin trepist alla. Seal magas veel üks valvur. Ma lõin teda. Ma ei tea, mis minu sõbrannast sai.

Siis ma ärkasin üles.

Kristina Roosiväli, 3. klass

Mardi- ja kadripäev koolis

26. novembril tähistasime koolis mardi- ja kadripäeva.

Ettevalmistused algasid juba varem. Nooremate klasside tüdrukud pidid valima endale paarilise, kes neid kadrideks ehib.

6. tunni ajal kogunesid kõik tüdrukud väiksesse saali, kõik poisid aga võimlasse.

Poistel algasid erinevad võistlused. Kõigepealt võistlesime kukepoksis, siis vedasime vägikaigast ja lõpuks pidime kaaslaselt „saba“ ära tõmbama. Võistluste käigus selgitati välja, kes pääsevad finaali.

Tüdrukud alustasid saalis näomaalingute ja soengute tegemisega. See oli väga aeganõudev toiming. Ajast kippus isegi puudu jääma. Suuremad tüdrukud aitasid ka väikestel kadritel riideid paremini sättida.

7. tunni ajal läks kogu koolipere saali. Toimus poiste sportlike võistluste finaali ja „kadripaaride“ hindamine. Vanemad tüdrukud pidid rääkima, miks nad oma kaaslasel just sellise näomaalingu ja soengu tegid. Kõik tublimad said tänukirja.

Palju elevust tekitas kõievedu. Algul võistlesid poisid omavahel, siis tüdrukud. Viimasena võistlesid lapsed ja õpetajad. Võitis õpetajate võistkond.

Päev lõppes kommade jagamisega.

Helen Meier, 6. kl ja Indrek Roosiväli, 5. kl

Võlukringel

27. novembril käis meil külas nukuteater Nipitiri etendusega „Võlukringel“.

Maailmas on hea ja kuri pool. Nii oli ka selles muinasjutus. Etenduses oli heaks peategelaseks Maaema, kes laskis pagaril küpsetada võlukringli. Maaema tahtis, et Ükssarvik jääks alati abivalmiks ja südamlikuks.

Paha nõid kuulis Maaema kavatsusest ja ütles Ükssarvikule, et see ei sööks võlukringlit. Ta tahtis, et Ükssarvik sööks nõiaburgerit, mis muudaks ta kurjaks nõiaabiliseks. Ükssarvikule tundus võlukringel isuäratavam ja sõi selle ikkagi ära.

Headus võitis kurjuse.

Merit Meronen, 6. klass

Klassiõhtud

Reedel, 27. novembril toimus 5. klassil järjekordne klassiõhtu. Kuna õppeaasta I õppeveerandi alguses tuli õpilaste poolt ettepanek, et võiks korraldada võimlas mängude tunni, siis sellest ettepanekust seekord lähtusimegi.

5. tunni ajal olime klassis. Seadsime klassis lauadoolid nii, et seal oli ruumi liikumiseks. Panime lauale, mida igäüks oli näksimiseks kaasa toonud. Klassiõhtu võis alata.

Kohe alguses esitasid Kadi ja Sandra nukunäidendi „Siili keedupott“. See on lugu, kus hundile, pardile ja jänesele ei meeldinud siili uus keedupott, millel olid sangad, polnud kellukest ja oli seest täiesti õõnes. Siil ise oli aga oma potiga väga rahul.

Seejärel mängisime klassis „Teretamismängu“, „Kindamängu“ „Pikka nina“.

Järgmise tunni ajal läksime võimlasse, kus mängisime õpetaja Raido juhendamisel väga huvitavaid mängu. Tund möödus kiiresti.

Klassis sõime-jõime veel, korrasime oma klassiruumi ja lõpetasime peo.

See oli väga tore päev.

Kevin Käärik, 5. klass

* * *

Klassiõhtu oli ka 6. klassil.

Meil oli kavas korraldada stiilipidu. Pidu algas sellega, et tüdrukud läksid riietuma. Siis panime lauale kaasatoodud snäkid. Hakkasime mängima erinevaid liikumismänge. Kuulasime ka niisama muusikat.

Kui me mängima hakkasime, hakkasid poisid pirtsutama. Neile ei sobinud ükski mäng. Raske oli leida kõigile meelepäraseid mängu.

Lõpuks „viskas meil kõik üle“ ja me mõtlesime klassiõhtu lõpetada.

Kurb, et meie klassiõhtu nii läks.

Kärolin Kala, 6. klass

Talv

Õues väga kole,
lund veel üldse pole.
Mina ootan lund,
sellest näen vaid und.
See ei ole üldse ime,
et on õues päeval pime.
Kuigi pole külm,
on jõulutunne mul.

Liina Jõgar, 5.klass